

ارزیابی آسایش معماری همساز با اقلیم و محیط زیست بر مبنای شاخص ماهانی

(مطالعه موردی تخت جمشید شیراز)

مصطفی جمالی^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز jamali_mostafa@hotmail.com

چکیده

وجود انسان و پراکندگی جمعیت در زمین ارتباط مستقیم با ساختار اقلیمی محیط زیست دارد. تاثیرات اقلیم بر بسیاری از ارکان های زیستی انسان، همچون شکل سرپناه و مجتمع زیستی، نوع خوراک و پوشش و ... تاثیر عمده ای دارد، لذا با شناخت اقلیم انسان می تواند با شناسایی این عوامل اقدام به خواسته های خویش نماید. آب و هوا مهمترین عنصر وضعیت اقلیمی است با شناخت از آب و هوای یک اقلیم می توان اقدام به طراحی نمود و مواد و مصالح، رنگ، ظرفیت و مقاومت مواد و مصالح را شناسایی کرد و در بنا به کار برد. هدف از این پژوهش تعیین و بررسی آسایش اقلیمی تخت جمشید شیراز بر مبنای شاخص ماهانی می باشد که با استفاده از داده های هواشناسی صورت گرفته است. نتایج کلی تحقیق بر این است که در صورت رعایت ضوابط و پیشنهادات این شاخص می توان به آسایش اقلیمی دست یافت. شناخت و رعایت این نکات علاوه بر اینکه می تواند معماران و طراحان را در هر اقلیمی آگاه سازد باعث هماهنگی بنا و محیط زیست می گردد که در نتیجه منجر به محیطی زیستی سالم با صرف کمترین هزینه های انرژی می گردد و پیامدی در جهت پایداری به نسل های امروزی و آینده می باشد.

کلمات کلیدی:

آسایش، معماری، همساز با اقلیم، محیط زیست، تخت جمشید، شاخص ماهانی